

Arrest

nr. 54 846 van 24 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 12 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 december 2010.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. CALLEWAERT, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 1 december 2010 vanuit Ankara toe in Zaventem en werd geïnterpelleerd door de diensten van de Federale Politie omwille van de blanco gestolen verblijfstitel voor Duitsland die was aangebracht in zijn Syrisch paspoort.

1.2. Diezelfde dag diende verzoeker aan de grens een asielaanvraag in (bijlage 25) en nam de met grenscontrole belaste overheid een beslissing tot binnenkomstweigering met terughrijving – asielzoeker (bijlage 11ter).

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 28 december 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per fax in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en een Koerd te zijn afkomstig van Tell Said, behorende tot Kamishli, provincie Hassake. U zou sinds uw geboorte, net zoals uw broers en zussen, sympathisant zijn van al Parti Dimoqrati al Kurdi fi Suriye (KDPS = Koerdische Democratische Partij in Syrië) en dit omdat uw grootvader sympathisant was van "al Parti". U zou echter nooit politieke activiteiten hebben ontplooid. U zou wel net als alle andere Koerden deel hebben genomen aan het Koerdische nieuwjaarsfeest Newroz, de herdenking van Halabja, alsook de herdenking van de incidenten in maart 2004.

Op 19 maart 2003 zou u samen met enkele vrienden, terwijl jullie in Kamishli aan het wandelen waren, door een patrouille van de Mukhabarat (Inlichtingendienst) zijn aangehouden. Jullie zouden naar de Amn Siyasi (Politieke Veiligheidsdienst) zijn overgebracht waar jullie ondervraagd werden over de reden van jullie aanwezigheid in Kamishli en dit naar aanleiding van de verstrengde maatregelen op de vooravond van Newroz. Na drie uur zouden jullie zijn vrijgelaten. Van mei 2005 tot 1 juni 2007 zou u uw legerdienst vervuld hebben. U zou een periode in Damascus zonder enig probleem gewoond en gewerkt hebben als kelner in een restaurant. Op 20 maart 2008, de vooravond van Newroz, zou u samen met twee vrienden in Kamishli door een patrouille zijn aangehouden nadat jullie vuur hadden aangestoken. U zou op het bureau van de Amn Siyasi ondervraagd zijn over het waarom jullie vuur aangestoken hadden en onrust wilden stoken. Er zou u gevraagd zijn wie jullie dit heeft opgedragen waarna er u gevraagd werd of u een oom in Noorwegen heeft die M.(...) B.(...) heet. Na drie à vier uur zou u hebben mogen beschikken. U zou met uw familie over dit incident gesproken hebben. Op 12 maart 2009 zou u, net als iedereen, deelgenomen hebben aan de herdenking van maart 2004. Later die dag zou u thuis door de Amn Siyasi zijn meegenomen. U zou ervan beschuldigd zijn met uw oom in Noorwegen getelefoneerd te hebben en 'dat er iets over de partij was doorgegeven'. U zou dit echter ontkend hebben en vijf uur later opnieuw hebben mogen beschikken. In januari 2010 zou u N.(...) B.(...), de secretares van uw partij alsook 'de oom van uw stam' D.(...), in Kamishli voor het eerst hebben ontmoet en hebben begroet. Nadat u zichzelf zou hebben voorgesteld zou u hem uit respect een rit naar zijn bestemming hebben aangeboden. Toen u naar uw standplaats in het station zou zijn teruggekeerd zou u door de Amn Siyasi, die daar ter plekke een lokaal bureautje hebben, ondervraagd zijn over het vervoeren van N.(...) B.(...). U zou de agent uitgelegd hebben dat u dit enkel uit respect gedaan had en u niets met politiek te maken had. Twee maanden vóór uw aankomst in België (dd. 01/12/2010) zou u een verbale aanvaring gehad hebben met een Arabische taxichauffeur. Na tussenkoms van een politieagent zou de Amn Siyasi zijn gekomen om u aan te manen in de toekomst geen ruzie meer te maken met Arabieren. U zou naar de eigenaar van de taxi's zijn gestapt om uw ongenoegen te laten blijken en mee te delen niet verder meer als taxichauffeur te willen werken. Hij zou u beloofd hebben via een kennis van hem bij de Amn zich over het onderwerp, uw vermoeden dat het iets te maken heeft met uw oom in Noorwegen, te informeren. Achteraf zou hij u meegedeeld hebben dat uw oom in Noorwegen effectief gezocht werd omwille van zaken die hij gedaan heeft in 2004 en de autoriteiten daarom zijn familie zouden willen kapot maken. Eén maand vóór uw vertrek zou een bevriende collega zijn opgesloten in de sectie Palestina nadat hij leden van al Parti zou hebben vervoerd. Daarna zou een andere bevriende collega zijn aangehouden. U vreesde dat het hierna wel eens uw beurt zou kunnen zijn en u vreesde ook problemen omwille van uw oom in Noorwegen. Bijgevolg zou u op 27 november 2010 een vliegtuigticket in een reisbureau in Kamishli hebben geboekt. U zou op 28 november 2010, in het bezit van uw eigen paspoort, Kamishli verlaten hebben richting Aleppo. Op 29 november 2010 zou u zonder enig probleem met uw eigen Syrische paspoort vanuit de luchthaven van Aleppo naar Turkije zijn gereisd. In Ankara zou de smokkelaar een vals Duits document in uw eigen Syrische paspoort hebben aangebracht waarmee u op 1 december 2010 vanuit Ankara naar Brussel bent gevlogen. U werd op 1 december 2010 door de luchtvaartpolitie BRUNAT tegengehouden omwille van dit valse Duitse document waarna u dezelfde dag nog asiel hebt aangevraagd. Sinds uw verblijf in België zou u contact opgenomen hebben met uw familie om uw Syrische identiteitskaart en rijbewijs naar u door te faxen. Uw broer zou u toen ook hebben meegedeeld dat de politie naar het dorp is langsgekomen op zoek naar u.

B. Motivering

Er dient na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

U verklaart dat één maand vóór uw vertrek uit Syrië (dd. 29/11/2010) twee bevriende collega-taxichauffeurs werden aangehouden nadat één van hen leden van al Parti zou hebben vervoerd. U

vreest naar aanleiding hiervan op een dag te worden aangehouden of problemen te krijgen omwille van uw oom M.(...) B.(...) (gehoorverslag CGVS, p. 11).

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u zelf geen politiek profiel hebt ontplooid. U bent 'traditiegetrouw', net zoals uw drie andere broers en drie zussen, sinds uw geboorte sympathisant van al Parti Dimoqrati al Kurdi fi Suriye (KDPS = Koerdische Democratische Partij in Syrië) en dit omdat uw grootvader banden zou hebben gehad met al Parti (gehoorverslag CGVS, pp. 4, 5 en 7). U stelt dat jullie gewoon de tradities van de grootouders volgen en zich automatisch sympathisant noemen van de partij waartoe uw grootvader behoorde (gehoorverslag CGVS, p. 5). U kan de algemene objectieven van de partij opsommen (gehoorverslag CGVS, p. 6) en verklaart dat u slechts de algemene eisen weet, die daarenboven bij alle Koerden zijn gekend (gehoorverslag CGVS, p. 8). U oefende geen politieke activiteiten uit en nam enkel deel aan evenementen die 'eigen zijn' aan de Koerden, namelijk Newroz, herdenking 12 maart en herdenking Halabja. U bevestigt andermaal dat deze data door alle Koerden zijn gekend en dat de Koerden hieraan spontaan deelnemen zonder dat zij hiervoor door iemand dienen uitgenodigd te worden (gehoorverslag CGVS, pp. 7 en 9). Uit bovenstaande blijkt dus duidelijk, en zoals reeds opgemerkt, dat u nooit betrokken bent geweest bij een politieke partij of zou hebben deelgenomen aan acties. Uw kortstondige arrestaties op 19 maart 2003 en 20 maart 2008 situeren zich enkel in het licht van uw deelname aan de vooravond van Newroz waarbij u samen met vrienden het vuur aanstak (gehoorverslag CGVS, p. 9). Evenementen die, zoals u stelde, eigen zijn aan de Koerden.

Tijdens de ondervraging op 20 maart 2008 zou u kort ondervraagd zijn over het feit of M.(...) B.(...) in Noorwegen uw oom is (gehoorverslag CGVS, p. 8). Nadat u dit bevestigd had en verklaarde dat niemand, noch uw oom noch een partij, u er had toe aangezet om het vuur aan te steken, om onrust te stoken, maar dat het vuur deel uitmaakt van het feest 'an sich', mocht u beschikken (gehoorverslag CGVS, p. 9). Op 12 maart 2009 zou u nog eens ondervraagd zijn en ditmaal over een vermeend telefoongesprek tussen u en uw oom, maar nadat u ook deze aantijging ontkend had, mocht u na vijf uur op het bureau opnieuw beschikken (gehoorverslag CGVS, p. 9). Het feit dat u schrik hebt om misschien ooit omwille van uw oom te zullen worden opgesloten (gehoorverslag CGVS, p. 11), is gezien bovenstaande feiten weinig aannemelijk. U werd zonder meer telkens na enkele uren vrijgelaten. Daarnaast kennen uw twee andere broers helemaal geen problemen, dit terwijl u aangeeft dat de autoriteiten er op uit zouden zijn om uw familie, omwille van uw oom, kapot te willen maken (gehoorverslag CGVS, p. 11). U wijt dit gegeven aan het feit dat zij ver van Kamishli vandaan zijn aangezien ze in de stad Lattakiyeh verblijven (gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd waar het verschil zit tussen het al dan niet wonen in Kamishli werpt u op dat er in Lattakiyeh bijna geen Koerden zijn terwijl in Kamishli er heel veel Koerden verblijven (gehoorverslag CGVS, p. 11). Deze stelling is echter niet afdoende. Mocht men uw familie effectief hebben willen viseren omwille van uw oom kan er van uit gegaan worden dat de woonplaats van uw broers hierbij geen rol speelt. Ook het feit dat u denkt dat uw broer zijn schooljaar ooit heeft moeten dubbelen omwille van uw oom in Noorwegen is enkel gebaseerd op een vermoeden van uwentwege (gehoorverslag CGVS, p. 11).

Het is daarenboven opmerkelijk dat binnen de familie enkel u plots sinds 2008 omwille van deze oom problemen zou hebben gekend, dit terwijl het activisme van uw oom in Noorwegen ook al dateert van 2004 (gehoorverslag CGVS, p. 12). Geconfronteerd met uw verklaring in de Vragenlijst, opgesteld ter voorbereiding van het gehoor door het CGVS, namelijk dat uw familie sinds 2004 al gevisieerd werd (zie Vragenlijst dd. 8/12/2010, vraag 3, punt 5, p. 20), vergoelijkt u dit door te stellen dat het een opeenstapeling van problemen is zoals uw vader die, desondanks zijn werkzaamheden in Romellan, geen huis op zijn naam kon zetten (gehoorverslag CGVS, p. 12). Dit op zich biedt geen afdoende verschooning voor deze discrepantie.

Wat er ook van zij, toen er u gevraagd werd waarom u in 2008 niet gewoon terug naar Damascus zou hebben kunnen verhuizen, aangezien u verklaard hebt voorheen in Damascus zonder enig probleem gewerkt te hebben (zie Vragenlijst dd. 08/12/2010, vraag 2, punt 10 b, p. 19 en vraag 3, punt 5, p. 20), werpt u enkel op dat dit niet mogelijk is aangezien u bij uw zussen in Kamishli diende te blijven (gehoorverslag CGVS, pp. 11 en 12). Dit argument is echter niet afdoende aangezien u hen nu bij uw vertrek uit Syrië ook hebt achtergelaten en zij actueel terug in het dorp wonen waar uw ouders woonachtig zijn (gehoorverslag CGVS, pp. 2 en 12). Uw verdere verklaring om na uw arrestatie in 2008 niet meer naar Damascus terug te kunnen keren aangezien ook uw familie ongerust was en vreesde dat er op een dag een rapport tegen u zou worden opgesteld waardoor u naar de sectie Palestina zou worden gebracht (gehoorverslag CGVS, p. 12), is andermaal geen afdoende verklaring daar dit louter vermoedens zijn.

Wat betreft uw onmiddellijke vluchtaanleiding, namelijk de arrestatie van uw twee vrienden (gehoorverslag CGVS, pp. 11 en 12), dient er te worden vastgesteld dat er hieraan totaal geen geloof kan worden gehecht gezien u dit cruciaal gegeven niet eerder in uw Vragenlijst hebt laten optekenen (zie Vragenlijst dd. 08/12/2010, vraag 3, punt 5 en punt 6, pp. 20 en 21). Geconfronteerd met

deze lacune wijt u dit aan het feit dat bij het invullen van de Vragenlijst er enkel vragen werden gesteld waarop u antwoordde terwijl u nu tijdens het gehoor gevoerd door het CGVS zich op uw gemak voelt en u antwoordt op de vragen (gehoorverslag CGVS, p. 12). Toen u er echter op gewezen werd dat er u door het CGVS hieromtrent ook geen specifieke vraag gesteld is geweest en u zelf spontaan hierover bent beginnen te vertellen nadat de vraag was gesteld hoe u wist dat omwille van uw oom uw broer zijn jaar diende te dubbelen (gehoorverslag CGVS, pp. 11 en 12), ontwijkt u deze vaststelling door enkel te herhalen dat u via de eigenaar van de taxi vernomen hebt dat de problemen gelinkt zijn aan uw oom, wat nog altijd geen verklaring biedt voor deze lacune (gehoorverslag CGVS, p. 13). Uit de Vragenlijst blijkt daarenboven dat er u tot tweemaal toe gevraagd werd welke problemen u gekend heeft, waardoor andermaal vaststaat dat er u meerdere keren de kans werd geboden om ook dit cruciaal element aan te kaarten (zie Vragenlijst dd. 08/12/2010, vraag 3, punt 5 en punt 6, pp. 20 en 21). In het licht van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat het niet eerder aanhalen van uw onmiddellijke vluchtaanleiding afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging.

Ook de wijze waarop u uw land van herkomst hebt kunnen verlaten, namelijk gebruikmakend van uw eigen Syrische paspoort zonder enig probleem te hebben gekend op de luchthaven te Aleppo (Verklaring dd. 08/12/2010, punt 33 reisroute, p. 13 en gehoorverslag CGVS, pp. 3 en 4), bevestigt andermaal de afwezigheid van uw vrees voor vervolging door de Syrische autoriteiten. Uzelf verklaart op legale wijze gereisd te hebben en dit nadat de Syrische agent op de luchthaven u enkele vragen had gesteld over het doel van uw reis naar Turkije (Verklaring dd. 08/12/2010, punt 33 reisroute, p. 13 + gehoorverslag CGVS, p. 4). De vaststelling dat er op de luchthaven te Aleppo wel degelijk een controle werd uitgevoerd waarna u op legale wijze het Syrische grondgebied mocht verlaten (gehoorverslag CGVS, p. 4), wijst erop dat u door de Syrische autoriteiten niet gezocht wordt en niet als een gevaar voor de staat wordt beschouwd.

Tot slot dient er nog te worden aangestipt dat u drie jaar geleden, zonder melding te maken van enig probleem, uw Syrische paspoort in Damascus ontvangen hebt op de dienst paspoorten (gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd waarom u drie jaar geleden een paspoort hebt aangevraagd, stelt u dat u toen geen specifieke reden had maar dat u dit interessant leek indien u in de toekomst zou beslissen om Syrië te verlaten (gehoorverslag CGVS, p. 4). Deze opmerkelijke stelling van uwentwege doet de vraag rijzen of u nooit eerder getracht hebt om uw land te verlaten eventueel via een visumaanvraag temeer u familie heeft wonen in Duitsland, zoals uw broer Hozan (Verklaring dd. 08/12/2010, punt 21 a, p. 11 + gehoorverslag CGVS, p. 2).

Het door u neergelegde document, namelijk uw Syrische paspoort, heeft enkel betrekking op uw identiteit en uw reisweg gegevens die hier niet ter discussie staan. Uit dit document blijkt dat u, en zoals reeds werd opgemerkt, uw land van herkomst legaal en zonder enig probleem hebt kunnen verlaten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker citeert de overwegingen uit de bestreden beslissing en levert telkens kritiek daarop. Zo voert verzoeker aan dat de Syrische autoriteiten op de hoogte zijn van de politieke activiteiten van de oom van verzoeker in Noorwegen waardoor de familie van verzoeker als een gevaar wordt beschouwd en onder druk wordt gezet. Tot nog toe werd verzoeker zonder meer weer vrijgelaten, maar deze aanhoudingen en verhoren dienen volgens verzoeker toch beschouwd te worden als een vervolging 'an sich' zoals het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) dit voorschrijft.

Om te verklaren dat de broers van verzoeker geen problemen kennen is het volgens verzoeker van belang dat in Lattikiye weinig Koerden wonen. Er wordt vooral opgetreden daar waar veel Koerden wonen. Verzoeker was woonachtig in Syrisch Koerdistan en stelt als actieve sympathisant zijn diensten ter beschikking van de partij als taxichauffeur. Verzoeker wordt daarom beschouwd als een gevaar voor de Syrische autoriteiten en wordt daarom dus als eerste gevisieerd. Op de vraag waarom verzoeker slechts vanaf 2008 werd gevisieerd kan verzoeker geen antwoord geven, maar het is voor hem een vaststaand feit dat de verhoren vanaf 2008 ook de activiteiten van zijn oom betroffen en de druk vanaf dan almaar sterker werd.

Verzoeker bevestigt dat hij geen echte problemen kende toen hij in Damascus leefde, maar stelt dat een terugkeer naar Damascus niet uitsluit dat hij nu geen problemen zou kennen. Verzoeker wijst erop dat de repressie tegen de Koerdische beweging de laatste jaren is toegenomen omdat de Koerden in Noord-Irak nu een soort autonomie genieten en de Syriërs willen vermijden dat dit statuut ook aan de Koerden in Syrië zou worden toegekend. Dit is een vrij nieuw gegeven en verklaard waarom de Syriërs nu een “zwaardere vervolgingspolitiek” toepassen. Verhuizen naar Damascus zou dus geen oplossing bieden.

Tegen het argument dat hij zijn vluchtaanleiding niet onmiddellijk had meegedeeld, voert verzoeker aan dat hij voor de eerste maal zijn geboortedorp verlaat en in Europa binnenkomt waar hij onmiddellijk wordt opgesloten. Hij was zeer onzeker en niet op de hoogte van het verloop van een asielaanvraag en wist niet wat hij al dan niet diende te vermelden. Slechts na met zijn raadsman te hebben gesproken, zijn alle elementen van het asielrelaas besproken waardoor verzoeker grondiger ingegaan is op zijn relaas tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waardoor deze weergave uitgebreider is.

Over zijn reisweg verklaart verzoeker dat hij niet officieel werd gezocht, maar dat de druk die de autoriteiten aan het opvoeren zijn zeer bedreigend was. Verzoeker leefde steeds in angst te worden aangehouden. De Syrische autoriteiten richten hun vervolging volgens verzoeker niet enkel op leiders en militanten, maar ook op loutere sympathisanten om de steun bij de bevolking te breken. Hoe minder Koerden, hoe minder het verzet, waardoor de Syrische autoriteiten het vertrek alleen maar toejuichen.

Verzoeker besluit door te stellen dat de etnische groep waartoe hij behoort in Syrië wordt onderdrukt en de Syrische autoriteiten met alle mogelijke middelen de Koerdische beweging proberen te breken waardoor zij zich ook richten op Koerden zonder uitgesproken politiek profiel. Verzoeker werd reeds meermaals aangehouden en kon niet langer leven met het constante risico op vervolging waardoor hij beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2. De bestreden beslissing is gebaseerd op de vaststelling dat verzoeker geen politiek profiel heeft ontplooid en zijn arrestaties enkel kaderen in het licht van zijn activiteiten aan de vooravond van Koerdische feestelijkheden. Tijdens een arrestatie van 20 maart 2008 werd hem gevraagd of M. B. uit Noorwegen zijn oom is. Verzoeker werd telkens vrijgelaten waardoor zijn vrees om omwille van zijn oom gearresteerd te worden weinig aannemelijk is. Zijn andere broers kenden helemaal geen problemen, omdat zij op een plaats wonen waar weinig Koerden verblijven. In de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat, wanneer de familie werkelijk zou worden gevisieerd, de woonplaats van zijn broers geen rol zou mogen spelen. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing opgemerkt dat verzoeker plots in 2008 problemen zou hebben gekend omwille van zijn oom in Noorwegen, terwijl diens activisme reeds dateert van 2004 en verzoeker eerder verklaarde dat zijn familie reeds sinds 2004 gevisieerd werd. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker geen problemen kende toen hij in Damascus woonde en verzoeker niet overtuigt met betrekking tot de redenen waarom hij niet naar Damascus zou kunnen verhuizen. De door verzoeker aangehaalde onmiddellijke vluchtaanleiding is totaal ongeloofwaardig omdat verzoeker de arrestatie van zijn twee vrienden niet eerder had gemeld, hoewel hij hiertoe meermaals de gelegenheid had gehad. Verzoeker verliet zijn land op legale wijze met zijn eigen paspoort, wat erop wijst dat hij door de Syrische autoriteiten niet als een gevaar voor de staat wordt beschouwd. Bovendien blijkt dat verzoeker reeds 3 jaar geleden zijn paspoort had aangevraagd omdat het interessant leek indien u in de toekomst zou beslissen om Syrië te verlaten.

2.3. De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker zich in zijn middel enkel richt op de bestreden beslissing met betrekking tot de weigering van de vluchtelingenstatus en dat hij ook zijn *petitum* hiertoe beperkt. De Raad sluit zich dus aan bij de bestreden beslissing voor zover deze de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ondersteunt en maakt de motieven op dit punt tot de zijne.

2.4. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag, vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Van vervolging is slechts sprake in geval van een voortdurende of systematische schending van de mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhoudt en tegen de welke een staat niet kan of wil beschermen (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 104-105). Met zijn blote bewering dat de aanhoudingen beschouwd dienen te worden als een vervolging, is verzoeker niet bij machte de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal te weerleggen die gestoeld zijn op verzoekers eigen verklaringen. Verzoeker kaderde de arrestaties immers in zijn deelname aan bepaalde feestelijkheden (newroz, herdenking) en hij werd telkens na enkele uren weer vrijgelaten (stuk 4, gehoorverslag CGVS 22/12/2010, p. 8-9), waardoor deze bezwaarlijk als een persoonlijke en gerichte vervolging kunnen worden beschouwd. Ook

verzoekers bewering dat zijn familie zou worden gevisieerd, gaat niet op. Verzoeker verklaarde immers dat zijn broers geen problemen hebben (stuk 4, gehoorverslag CGVS 22/12/2010, p. 11). Indien de Syrische autoriteiten het werkelijk specifiek op zijn familie voorzien zouden hebben, is het weinig aannemelijk dat zijn broers aan de vervolgingen konden ontsnappen omdat zij toevallig in een gebied wonen waar weinig Koerden wonen, zoals verzoeker zelf aangeeft. Verzoeker onderbouwt zijn bewering dat de mate waarin de Syrische overheid tegen de Koerden optreedt evenredig is aan het aantal Koerden dat er woonachtig is, niet met enige objectief gegeven. Gezien verzoeker de motieven van de bestreden beslissing in verband met zijn weinig uitgesproken politiek profiel niet betwist of weerlegt, kan zijn *a posteriori* verklaring dat hij als eerste gevisieerd wordt omdat hij als sympathisant zijn diensten als taxichauffeur ter beschikking stelt van de partij onmogelijk worden bijgetreden. De Raad acht het geenszins bewezen dat verzoeker door toedoen van zijn profiel specifiek in de kijker zou lopen. Door in zijn verzoekschrift te bevestigen dat hij niet weet waarom hij slechts sinds 2008 gevisieerd wordt, doet verzoeker geen afbreuk aan de bevindingen van de commissaris-generaal dat dit bevreemdend is vermits hij de start van de problemen voor zijn familie had gesitueerd in 2004, toen zijn oom M.B. in Noorwegen anti-Syrische activiteiten had ontplooid (stuk 7, Vragenlijst, 08/12/2010, p. 20). Verzoekers betoog is niet bij machte de motieven van de commissaris-generaal met betrekking tot de vervolgingsfeiten te ontkrachten.

2.5. Ter terechtzitting benadrukt verzoeker dat de vervolging gebaseerd is op zijn Koerdische origine. De Raad merkt op dat verzoeker zijn betoog over de autonomie die de Koerden in Irak genieten en het effect daarvan op de onderdrukking van Koerden in Syrië niet staft met enig objectief gegeven. Verzoeker betreft deze beschrijving bovendien niet op zijn individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), waardoor, zoals de verwerende partij ter terechtzitting bevestigt, dit geen aanleiding kan geven tot de erkenning als vluchteling.

2.6. Artikel 48/5, §3, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Er is geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft.”

Verzoekers algemene en ongestaafde betoog over de recente “zwaardere vervolgingspolitiek” in Syrië waardoor een verhuis naar Damascus geen oplossing zou bieden, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker verklaarde geen problemen te hebben gekend toen hij in Damascus woonde (stuk 7, Vragenlijst 08/12/2010, p. 20). Zoals reeds aangegeven had verzoeker al gemeld dat ook zijn broers in Lattikiye geen problemen kenden (stuk 4, gehoorverslag CGVS 22/12/2010, p. 11). Tijdens zijn gehoor opperde verzoeker niet naar een andere stad te kunnen verhuizen omdat hij niet uit Kamishli wegkon omwille van zijn zussen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 22/12/2010, p. 11-12). Nochtans hebben diezelfde zussen verzoeker er blijkbaar niet van weerhouden voor zijn problemen internationale bescherming te zoeken. De Raad stelt vast dat verzoeker geenszins concreet aannemelijk maakt dat hij zijn toevlucht niet zou kunnen zoeken in een ander landsdeel om zo aan de vervolgingen te ontsnappen.

2.7. Van een asielzoeker die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij van bij de aanvang van de asielpprocedure alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de directe aanleiding van zijn vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. De Raad ziet niet in waarom verzoeker de arrestatie van zijn vrienden wat volgens zijn beweringen rechtstreeks aanleiding gaf tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst (stuk 4, gehoorverslag CGVS 22/12/2010, p. 11), niet van bij aanvang kon vermelden. Verzoeker rechtvaardigde deze nalatigheid door te stellen dat hij bij het gehoor op het Commssariaat-generaal op zijn gemak was en antwoordde op de vragen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 22/12/2010, p. 12). Deze rechtvaardiging voor zijn verzuim verschilt van wat hij in zijn verzoekschrift meedeelt, met name dat hij slechts na een gesprek met zijn raadsman wist wat hij moest vermelden (verzoekschrift, p. 5). Verzoekers uitleg is weinig overtuigend en zet de geloofwaardigheid van het geheel van zijn verklaringen verder op de helling.

2.8. De wijze waarop verzoeker uit zijn land vertrok is weinig compatibel met zijn beweerde vrees voor vervolging door de Syrische autoriteiten. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker met zijn eigen paspoort (stuk 10, Documenten) met het vliegtuig vanuit Aleppo naar Istanbul/Ankara is gereisd (stuk 7, Verklaring, p. 14) en hierbij geen problemen heeft gekend (stuk 4) en hij wellicht al sinds het aanvragen van een paspoort meer dan 3 jaar geleden plannen koestert om het land

te verlaten (stuk 4, gehoorverslag CGVS 22/12/2010, p. 4). Verzoekers ongestaafe discours over de wijze waarop de Syrische autoriteiten de vervolging organiseren en zich ook op loutere sympathisanten richten om de steun bij de bevolking te breken, en dat hij daarom niet officieel werd gezocht, maar enkel druk ervoer en de Syrische autoriteiten zijn vertrek zouden toejuichen, doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

2.9. Er werd geen schending van artikel 48/3 aangetoond. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN